

KUNSTHAL CHAD OTTENBERG

William Forsythe

In the Company of Others

William Forsythe har i over 45 år været aktiv indenfor det koreografiske felt. Han er i særdeleshed anerkendt for at reformulere den klassiske ballet og at opdatere genren til en dynamisk, samtidig kunstform. Forsythes dybe interesse i kroppen, rum og interaktionen herimellem har ført ham til at producere en bred vifte af kunstprojekter, herunder installationer, film, koreografiske objekter.

Forsythe er født i 1949 vokset op i New York og var danser ved Joffrey Ballet og senere Stuttgart Ballet, hvor han i 1976 blev udnævnt som koreograf. I 1984 påbegyndte han en 20-årig ansættelse som leder af Ballet Frankfurt hvor han skabte en række af sine hovedværker inden for dansen: *Artifact* (1984), *Impressing the Czar* (1988), *Limb's Theorem* (1990), *The Loss of Small Detail* (1991), *A L I E / N A(C)TION* (1992), *Eidos:Telos* (1995), *Endless House* (1999), *Kammer/Kammer* (2000), and *Decreation* (2003). Værkerne fra denne periode indgår i de fleste større balletkompagniers repertoirer, blandt andre Mariinsky balletten i Sankt Petersborg, The New York City Ballet, The San Francisco Ballet, The National Ballet of Canada, Semperoper Ballet Dresden, The Royal Ballet i England og Ballet de l'Opéra de Paris. I 2004 etablerede han et nyt ensemble, The Forsythe Company, som han var leder for frem til 2015.

Forsythe har igennem årene modtaget et hav af hædersbevisninger, blandt andet er han blevet tildelt titlen *Commandeur des Arts et Lettres* af den franske stat (1999), har modtaget *Wexner Prize* (2002) og *Guldløven* på Venedig Biennalen (2010). Han er kommissioneret til at producere installationer af blandt andre arkitekten Daniels Liebeskind (1989), *ARTANGEL* (1997) og *Creative Time* (2005).

Han er æresdoktor fra The Juilliard School in New York og er nuværende professor i Dans og er kunstnerisk rådgiver for *Choreographic Institute* på *University of Southern California Gloria Kaufman School of Dance*.

Manon De Boer (f. 1966 i Kodaikanal, Indien, bor og arbejder i Bruxelles) er uddannet fra *Akademie Van Beeldende Kunsten*, Rotterdam, og ved *Rijksakademie van Beeldende Kunsten* i Amsterdam. I sine værker, der ofte har karakter af portrætfilm gør hun brug af personlige fortællinger og musikalske fortolkninger som både metode og emne og hun udforsker med sine film forholdet mellem sprog, tid og selve filmmediet. Værket, som er en del af udstillingen hedder *Dissonant* og er fra 2010.

Manon de Boers værker har været udstillet internationalt, på Venedig Biennalen (2007), Berlin Biennalen (2008), Sao Paulo Biennalen (2010) og *Documenta* (2012).

Gerard Byrne (f. 1969) er irsk og bor og arbejder i Dublin. Han er uddannet på *National College of Art & Design* i Dublin, *New School for Social Research* og *Whitney Independent Study Program*, New York.

Byrne arbejder med film og fotografi og undersøger kulturelle momenter i historien – ofte hentet fra medierede situationer såsom populærkulturelle magasiner eller fra kunsthistorien. Byrne har skabt flere værker, der tager udgangspunkt i kunstreningen minimalisme.

Værket i udstillingen hedder *68' Mica & Glass (A demonstration on camera by workers from the State Museum)* og fra 2008. He har Byrne filmet konservatorer fra *Statens Museum* i København mens de de-installerer og derefter igen samler værket *Untitled (Mica and Glass)* af *Robert Smithson* – et værk fra 1968 som består af glasplader og af mineralet mica.

I 2007 repræsenterede Byrne Irland på den 52. Venedig Biennale og han har udstillet utallige steder som på *dOCUMENTA(13)*, *Whitechapel Gallery*, London, *BonniersKonsthall*, Stockholm. Byrne er professor på *Skolen for Tidsbaserede Medier* på *Det Kongelige Danske Kunstakademis Billedkunstskoler*.

Maria Meinild er født i Sverige i 1984, er uddannet fra kunstakademierne i København og Wien og bor og arbejder i København. Hun har haft soloudstillinger på Fauna i København, New Jörg i Wien og senest på Galerie Les Territoires i Montreal og har deltaget i gruppeudstillinger på blandt andet Künstlerhaus KM - Halle für Kunst & Medien, Graz, Kunstverein Das Weisse haus, Wien og på ReMap4 i Athen. I videoværket *goodbye old rug* (2015) som er en del af udstillingen ses en gruppe mennesker som mødes for at grine uden grund i en art latter-wellness med kejtede kroppe i en ustyrlig koreografi imens en digital-mekanisk voice over leverer løsrevne sætninger fra method acting-øvelser samt Beckett-inspirerede replikker, der leder tankerne hen mod depression og mental sygdom.

Bruce Nauman (f. 1941) er en amerikansk kunstner. Han anses som en af de væsentligste bidragydere til samtidskunsten og ikke mindst til performancekunsten. I 1960'erne lavede han en række filmede performance-værker, hvor simple bevægelser gentages og hvor han figurerer som objekt og performer på samme tid. Disse værker opstod ud fra hans undersøgelser af den minimalistiske skulptur. Et af disse værker, *Walking with Contraposto* fra 1968 kan ses i udstillingen. Naumans værker indgår i museumssamlinger og private samlinger over hele verden. Blandt utallige udstillinger kan nævnes: "Bruce Nauman: Mapping the Studio I (Fat Chance John Cage)," Dia Center for the Arts, New York (2002); "Bruce Nauman: Theaters of Experience," Deutsche Guggenheim, Berlin (2003); "Bruce Nauman: Raw Materials," Unilever Commission, Tate Modern Turbine Hall (2005) samt Venedig Biennalen (1978, 1980, 1999, 2005, and 2007). Nauman bor og arbejder i New Mexico.

Rashaad Newsome (f. 1979 i New Orleans, USA) er uddannet med en BA fra Tulane University, New Orleans og bor og arbejder i New York.

Rashaad Newsome undersøger i sin blanding af performance, collage, video, skulptur og lyd, krydsfeltet mellem popkultur og forskellige former for subkultur med en særlig interesse for danseformen Vogue. Hans seneste soloudstillinger tæller SCAD Museum of Art, Savannah; Art Gallery of York University, Toronto; and The Drawing Center, New York, og han har udstillet på væsentlige gruppeudstillinger som Grater New York på PS1 i 2010, samme år som han deltog på Whitney Biennalen i New York.

På udstillingen vises værket *Untitled (New Way)* fra 2009 med lydløse optagelser af en såkaldt new school Vogue-dans.

Magnus Pettersen er født i 1983 i Råde i Norge. Han har studeret på Det Kongelige Danske Kunstakademis Billedkunstskoler og han bor og arbejder i København. Han har haft soloudstillinger på Artopia Gallery, Milano, Rooster Gallery, New York og på Peter Amby Gallery, København og deltaget på gruppeudstillinger på TOVES, København, UNIKAT, Graz, Kunstnerens Hus, Oslo, og på New York Book Art Fair, New York. Han er interesseret i feltet mellem kunst og design og han skaber objekter, der ikke direkte afslører sig som møbel eller skulptur. Siddeobjektet som Pettersen har skabt specifikt til udstillingen er direkte inspireret af minimalismen idet de låner sine dimensioner fra kunstneren Donald Judds stole-designs.

Sturtevant (1924–2014) hvis fulde navn var Elaine Frances Sturtevant var en amerikansk kunstner som i særdeleshed har vundet anerkendelse for sine konceptuelle, omhyggeligt skabte men bevidst ukorrekte gentagelser af andre kunstneres værker. Denne praksis begyndte hun længe før appropriationskunstens opblomstring i 1990'erne. Sturtevant havde en akademisk grad i psykologi fra Columbia University og studerede desuden kunst på The Art Students League i New York.

Værket der vises på udstillingen er en kopi af den kubansk-amerikanske kunstner Félix Gonzalez-Torres' *gogo-danser podium* fra 1991. Sturtevants version er fra 1995. Sturtevant har haft flere soloudstillinger verden over blandt andet på Museum für Moderne Kunst, Frankfurt am Main (2004), Moderna Museet (2012), Museum of Modern Art (2014) og Museum of Contemporary Art Los Angeles (2015). I 2011 modtog hun Guldløven på den 54. Venedig Biennale.